

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2020. november 19.
(csütörtök)

Szepesy László

8. BOLDOGOK A TISZTA SZÍVŰEK

Énekek: 469, 198

Alapige: Máté 5,8

„Boldogok, akiknek szívük tiszta: mert ők az Istent meglátják.”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk Téged, mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztus által azért, mert minden napunkra érvényes, hogy Te velünk vagy, és nem hagysz magunkra. Még ezekben a nehéz napokban is, amikor nélkülöznünk kell szereteteink közelségét és jelenlétét, akkor, amikor esetleg be vagyunk zárva otthonainkba, vagy csak kevesekkel tudunk találkozni, és nem mindenkivel, akivel szeretnénk, akár rokonainkkal, családtagjainkkal vagy gyülekezeti testvéreinkkel, Te akkor is velünk vagy. És a Veled való kapcsolatban köszönjük, Urunk, hogy sosem szenvedhetünk hiányt, Te mindig közel vagy, és Te mindig keresel bennünket. Köszönjük, hogy *„sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más”* nem szakíthat el minket a Te szerelmedtől, *„amely van a mi Urunk Jézus Krisztusban”*. És köszönjük, hogy így, a Veled való kapcsolatunk szüntelen. Köszönjük, hogy ezt megélhetjük egyéni csendességünkben, bibliaolvasásunk alkalmával, vagy éppen online alkalmakon, amikor a Te igéd-ről szóló üzenetedet, hozzánk szóló személyes szavadat hallgathatjuk. Köszönjük, hogy a testvéri közösséget is megőrzöd, hisz az nem a fizikai jelenléthez kötött, mert a Te szent Fiadban, Krisztusban vagyunk egyek, és ez nem változott, akármennyire is változzon a mi életünk. Ugyanígy testvé-

8. BOLDOGOK A TISZTA SZÍVŰEK

rei maradtunk egymásnak, ugyanígy kereshetjük egymást lehetőségeinkhez mértén. És ugyanígy könyöröghetünk egymásért imádságban, gondolhatunk egymásra az igehallgatás során is.

Köszönjük, mennyei Atyánk, hogy Te magad tartod fenn köztünk ezt a lelki kapcsolatot, és hogy ma este is a szavadat így hallgathatjuk, hogy Te keresel bennünket, hozzánk akarsz személyesen szólni, a mi életünkről, a mi szívünkről, hitünkről azért, hogy még inkább Hozzád közeledjünk, Hozzád térjünk, Benned bízunk, és senki másban ne reménykedjünk, csak Benned. Kérjük is, Urunk, hogy így áldd meg a hirdetett és meghallott ígét, hogy munkálja azt a Szentlélek, hogy szívünkben az, mint a mag, életre keljen, meggyökerezzen, és felnőve gyümölcsöt teremjen. Köszönjük, hogy ez minden nap lehetőség és alkalom arra, hogy Téged dicsőítsünk. Így kérünk, tedd ezt a mai alkalmat is Irántad való tiszteletünké, és számunkra áldásossá.

Szent Fiad nevében bízva kérjük ezt, hallgass meg minket!

Ámen.

Igehirdetés

Sok lelki ének van, amit evangéliumi tartalma és dallama miatt szeretek, amelyeket sokszor magamban szoktam dúdolni, de az egyik legkedvesebb számomra az Ó érthetetlen kegyelem kezdetű ének, amelyet szerintem nem kis túlzással tarthatunk a világ egyik legismertebb keresztyén énekének. Ezt a dicséretet egy rabszolga-kereskedő hajóskapitányból lett angol lelkipásztor, John Newton írta 1772-ben. Bár a magyar fordítás önmagában véve is gyönyörű, és az eredeti szöveg lényegét tartalmazza, mégis van 1-2 sor az eredeti énekben, amelyet nehéz verses formában visszaadni anyanyelvünkön úgy, hogy az rímeljen is. Ennek megfelelően a magyar fordítás 1-2 dologban eltér az eredeti szövegtől. Az egyik ilyen eltérés az angol és magyar szöveg között az első vers utolsó sorában található, amelyben a szerző az életében és a szívében végbement változásról vall nekünk. Angolul így hangzik ez a vallomás: „I...was blind, but now I see”. Magyarul leginkább a János 9,25 versével tudnánk visszaadni ezeket a szavakat: „*vak voltam, most látok*”.

Mai boldogmondásunknak is ez a nagy kérdése: beláttuk-e már úgy, mint John Newton, hogy szívünk vak, és a lelki dolgokra mi magunk is vakok vagyunk Isten nélkül? Ő viszont meg akar, és meg is újít minket. És kérdésként is tegyük fel: megújított-e már minket Isten úgy, hogy bátran merjük vallani akár az ének szavaival, akár az ige szavaival: most már látok, azaz megláttam már Istent? Lehet, hogy bántóan és sértően hangzik ez a megállapítás, hogy vakok vagyunk, mégis bátran vonatkoztassuk magunkra, mert Isten rólunk mondja, és legyünk óvatosak, hogy ne nevezzük

magunkat elhamarkodottan látóknak, hiszen maga Jézus Krisztus figyelemzet minket a János 9,39-41-ben, amikor ezt mondja: „... *ítélet végett jöttem én e világra, hogy akik nem látnak, lássanak; és akik látnak, vakok legyenek. És hallották ezeket némely farizeusok, akik vele voltak, és mondanak néki: Avagy mi is vakok vagyunk-e? Monda nekik Jézus: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.*” Mit jelent ez? Nagyon egyszerűen annyit, hogy sokan vannak, akik azt hiszik, hogy ismerik és látják Istent, hogy ők tiszta szívűek, mint például a farizeusok, de közben valójában nem ez a helyzet, mert nem ilyenek, szívük még mindig bűnös, tisztátalan, és ezért Krisztus vakoknak mondja őket. Azok pedig, akik bár bűnösnek vallják és látják magukat, de életükbe belép Krisztus, meglátják Istent, mivel Ő megtisztít minket minden bűntől, és így tisztává teszi a szívünket. Mint az előző igehirdetéseken is hangsúlyoztam, úgy most is szeretném, hogy a boldogmondások arra mutatnak rá, hogy Isten milyenné formálja az Ő gyermekeit, minket, hívőket. A mai boldogmondás szerint tiszta szívűvé, és ez által olyanokká, akik meglátják Istent. Tehát a hívők Istent látók. De mi köze szívünk tisztaságának Isten meglátásához? És hogyan tisztul meg a bűnös szív? Kiket tartunk tiszta szívű embereknek? És mi boldogság van Isten látásában? Ezekre a kérdésekre szeretnék az Ige alapján a mai igehirdetésben válaszolni.

Mindenekelőtt felhívnám a testvérek figyelmét arra, amit Krisztus ebben a boldogmondásban is hangsúlyoz, hogy kapcsolat van az emberi szív állapota és Isten meglátása között. Természetesen itt nem a szemünkkel való, fizikai látásról van szó, hanem a hit látásáról, amely az Ő megismerését is jelenti. Tudjuk jól, hogy a Szentírás szerint az ember lelki központja a szív. Ez a bölcsesség, az akarat, a kívánságok székhelye. Ennek állapota, tiszta vagy tisztátalan, halott vagy élő, bűnös vagy bűnöktől megtisztított volta meghatározza, hogy mire képes. Krisztus arra mutat rá alapigéiben, hogy egyedül csak a tiszta szív képes meglátni Istent. A Szentírás nem a Hegyi beszédben említi ezt az üzenetet először, hogy a szív és az igazi lelki látás között kapcsolat van. Korábban már, a Példabeszédek könyve is együtt említi a szívet a lelki látással, amikor azt mondja a 23,26-ban: „*Adjad, fiam, a te szívedet nékem, és a te szemeid az én útjaimat megőrizték.*” A szív odaadása az Úr igéjére, parancsolataira, útjaira való figyelem odaszentelését is jelenti, ami a lelki látás része.

De mégis hogyan láthatunk a szívünkkel? Hogy ne gondoljunk itt valami titokzatos és új kijelentésre, különféle hallucinációkra, révületbe kerülésre vagy különféle látomásokra, amelyek ellent mondanak a Bibliában leírtakkal, hadd hangsúlyozzam ki, hogy a Biblia szerint az ember Istent ebben a földi életben egyedül csak hit által láthatja meg. Ez a hit Isten meg-

8. BOLDOGOK A TISZTA SZÍVŰEK

---

ismerését jelenti az Ő igéjén keresztül, valamint a Benne való bizalmat is. Mert nem elég tudni Istenről, hanem bízunk is kell Őbenne, akkor látjuk meg Őt igazán, ha Őt ilyen Istennek látjuk, hogy Őbenne megbízhatunk. Bízhatunk az Ő ígéreteiben, és mindabban, amit magáról és rólunk mond a Szentírásban. A hit tehát a látás ebben a földi életben, amiről Krisztus itt beszél. De – tegyük fel a kérdést – mégis mivel hiszünk? Amikor Isten hitet ad valakinek, akkor az a hit hol lakozik bennünk. Az ige egyértelmű válasza az, hogy az ember csak az élő, tiszta szívvel tud hinni. Ezt jelenti ki Pál apostol is a Róma 10,10-ben, amikor azt mondja: „*Mert szívvel hiszünk az igazságra...*” Ugyanerről beszél az Efézus 3,17 is, amelyben arra mutat rá, hogy a hit székhelye az emberben a szív. Ezt olvassuk: „*Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben*”. Ugyancsak ezt erősíti meg a Jeremiás 24,7 is, ami arról beszél, hogy Isten megismerésének, igazi meglátásának feltétele az, hogy új szívet kapjon az ember, tehát tiszta szívet. Ezt mondja a próféta: „*És szívet adok nékik, hogy megismerjenek engemet, hogy én vagyok az Úr*”. Tehát a megismeréshez az Istentől kapott szívre van szükség. Látjuk tehát, hogy Krisztus ebben a boldogmondásban azt mondja, hogy azoknak, akiknek szívük tiszta, az a boldogság adatik meg, hogy hit által meglátják Istent! Ellenben, akiknek nincs tiszta szívük, azaz továbbra is a bűn határozza meg életüket, és nem Isten, azok nem láthatják meg az Urat, azok nem hihetnek igazán Őbenne, nem ismerhetik meg Őt igazán, és nem tudnak úgy bízni Benne, ahogyan kellene, akármit is állítanak magukról, akármilyen hívőknek vagy vallásosoknak mondják magukat. Ahhoz, hogy hinni tudjunk tehát, meg kell újulnia, tisztulnia a szívünknek.

Mielőtt folytatnánk az ebből következő kérdéssel, hogy miként tisztul meg az emberi szív, előbb szeretnék egy kicsit megállni, és röviden beszélni arról, hogy mitől is tisztátalan a szívünk, és miben mutatkozik ez meg. Mert sokak számára nem egyértelmű dolog, hogy az emberi szív bűnös és tisztátalan. Példának hadd említsem a híres francia író, Antoine de Saint-Exupéry-t, aki a jól ismert művében, *A kis hercegben* többek között azt mondja: „*Jól csak a szívvel lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.*” Bár ez a megállapítás félig igaz, mert azzal egyet tudunk érteni, hogy ami igazán lényeges dolog, az a szemünk számára láthatatlan, de az, hogy a szívünkkel jól tudunk látni, értve ez alatt azt, hogy az Isten nélküli ember is jól ítéli meg az élet dolgait, az már ellenkezik alapigénkel és a teljes Szentírással. Tehát tegyük fel a kérdést: mit jelent a Szentírásban az ember szívének tisztátalan volta?

A számtalan válasz közül most csak néhányat szeretnék megemlíteni. Az ige legfontosabb válasza erre a kérdésre az, hogy szívünket a bűn teszi tisztátalanná, valamint Isten nélküli állapotunk, amibe beleszületünk, ami

miatt hajlamosak vagyunk a bűnre. A bűn alatt pedig ne a világi bíróságok szerinti törvényteleniséget értsük csupán, hanem azt, hogy Isten nélkül élünk, az Ő akaratát nem ismerjük, és parancsait akarva vagy akaratlanul is megszegjük. Ez a bűn pedig nemcsak a cselekedeteinkkel kezdődik, hanem már a gondolatainkkal, vágyainkkal, ahogy arra a Jeremiás 4,14 is emlékeztet minket, mikor azt mondja: *„Jeruzsálem, tisztítsd meg szívedet a gonoszságtól, hogy megtartassál! Meddig maradnak még tebenned a te bűnös gondolataid?”* Mitől kell megtisztítani a szívet? A bűnös gondolatoktól. Tehát a gonoszság, bűnös gondolatok fertőzik meg elsősorban a szívünket.

Amikor a bűnös gondolat eluralkodik a szíven, és a bűnös vágy cselekvésre ösztönzi az emberi akaratot, akkor az ember bűnt cselekszik. A tisztátalan szívből kiinduló cselekedetek is megfertőztetnek minket, ahogyan arra Krisztus rámutat a Máté 15,18-20-ban: *„Amik pedig a szájból jönnek ki, a szívből származnak, és azok fertőztetik meg az embert. Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, párnaságok, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások. Ezek fertőztetik meg az embert; de a mosdatlan kézzel való evés nem fertőzteti meg az embert”* – mondja megváltó Urunk. Nem akarok részletesen belemenni annak megcáfolásába, amit sokan gondolnak, hogy ők sem nem gyilkosok, sem nem házasságtörők, sem nem tolvajok, mert a Hegyi beszédben később lesz erről szó. (Akinek kétségei vannak e felől, olvassa el a Máté 5,21-48-at. Krisztus a Tízparancsolatot másként értelmezi, mint mi, lelki módon. Ott a gyilkosság már a másokra való haragvást és gyűlölködést is jelent.)

Krisztus külön kiemeli azt is, hogy a szívet a képmutatás is tisztátalanná teszi, az, amikor az ember másként cselekszik, mint ahogyan szívében érez. Jónak mutatja magát, pedig belül tele van gonoszsággal. Megváltónk így szól erről a Máté 23,27-28-ban: *„Jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlatosak vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépeknek tetszenek, belül pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal rakvák. Éppen így ti is, kívülről igazaknak látszotok ugyan az emberek előtt, de belül rakva vagytok képmutatással és törvényteleniséggel”*. Testvérek, lehet, hogy az ember azt nézi, amit kívülről lát, de az Úr a szívet vizsgálja, és az alapján ítél meg bennünket, és a képmutatás tisztátalanná teszi az embert. Kívülről tisztának mutatja magát, de belülről ugyanúgy tisztátalan marad az ember.

A Szentírás ezen kívül rámutat még egy nagy bűnre, ami tisztátalanná teszi a szívet, ez pedig a bálványimádás. Amikor Isten helyett vagy mellett valaki vagy valami másba vetjük bizalmunkat, máshoz ragaszkodunk, és attól várjuk életünk problémáira a megoldást, vagy éppen reméljük tőle a jót. Isten, amikor tisztává tesz minket, ezektől a bálványoktól is meg akar

8. BOLDOGOK A TISZTA SZÍVŰEK

---

minket szabadítani, ahogyan arról az Ezékiel 36,25-ben is olvasunk: „*És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket*”. Modern korunkban is vannak bálványaink (vannak ezzel kapcsolatos igehirdetéseink fenn a honlapunkon, ezeket el lehet olvasni, meg lehet hallgatni, hogy mik is korunk bálványai).

Látjuk tehát, hogy szívünket számtalan dolog beszennyezi, leginkább hitetlenségünk miatt tisztátalan, amiért nem láthatjuk meg Istent. Ezek után térjünk vissza arra a kérdésre, hogy ha ilyen bűnös a szívünk, akkor mégis hogyan lehet megtisztítani? Sajnos az emberek többsége azt hiszi, hogy erre ő maga is képes. Képes vagyok a szívemet megtisztítani. Azaz valaminek a megcselekvésével a szennyet el tudom venni a szívemről. Pógány vallásokban, mint például a népünk körében élő sámánizmusban is, léteznek különféle megtisztulási ceremóniák, különféle növényeket elégetünk, vagy tea formájában megiszunk, vagy valami tűzzel kapcsolatos rituálét elvégzünk, és ezek folytán az ember megtisztul. De sajnos keresztyén egyházakban is sokan babonás módon különféle ceremóniáktól várják a megtisztulást. Sokan például a keresztségtől azt várják, hogy az az eredendő bűnüket elmossa, és megtisztítja őket attól, vagy az úrvacsorára tekintenek babonás módon, és azt hiszik, hogy a kenyér megevése és a bor megivása után tiszták lesznek. És bár igaz, hogy az Ószövetség idején Isten is különböző vallási ceremóniákat írt elő népének, amelyek között voltak megtisztulásiak is, de azok mind csak szimbolikusak voltak, azaz nem azok megcselekvése tisztította meg az embert, hanem az abban való hit, amire azok előre mutattak: azaz Krisztus váltsága, golgotai keresztye. Mert az ószövetségi ceremóniák mind Krisztus áldozatára mutattak előre. A keresztségben és az úrvacsorában is hittel arra nézünk, amit Krisztus tett, nem pedig abban bízunk, amit mi teszünk, az evésben és ivásban, mert nem azt tisztít meg minket, hanem megváltó Urunk.

Mások nem az egyházi ceremóniákkal, hanem életük megreformálásával akarják önmagukat megtisztítani. Azt hiszik, hogyha megváltoztatják szokásaikat, jobban odafigyelnek arra, hogy udvariasabbak, kedvesebbek legyenek, akkor majd a szívük is megváltozik, megtisztul. Ez azonban olyan, mintha egy szobrot akarnánk vésések által élővé tenni, és azt remélnénk, hogy minél életszerűbbé formáljuk az emberi szobrot, akkor az előbb-utóbb életre fog kelni. Körülbelül ennyi az esélye annak, hogy szokásaink megváltoztatásával megtisztítsuk a szívünket. Ez így nem működik. Az ember hiába változtatja meg külsőképpen az életét, a szíve attól nem tisztul meg. Ismerjük a Jeremiás 13,23 kijózanító figyelmeztetését: „*Elváltoztathatja-e bőrét a szerecsen, és a párdac az ő foltosságát? Úgy ti is cselekedhettek jót, akik megszoktátok a gonoszt*”. Ha netán valaki-

nek kétsége támadna ezt illetően, az nézze meg, és vesse jól a szívébe a Példabeszédek 20,9-et, amely konkrétan erre kérdez rá: *„Ki mondhatná azt: megtisztítottam szívemet, tiszta vagyok az én bűnömtől?”* A válasz egyértelmű: senki.

A Szentírás szerint az emberi szív megtisztításának egyetlen módja létezik, ez pedig az, ha Isten Szentlelke új szívet ad nekünk. Bár az ember célja a külső élet megtisztítása, Krisztusé azonban a belső szívcsere, az újjáteremtés. Ezt olvassuk ugyanis az Ezékiel 36,26-ban: *„És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet”*. Ezt a változást az ember nem képes véghezvinni, az csakis egyedül Istennek áll hatalmában. A Zsoltárok 51,11-12 határozottan ezt állítja. Figyeljünk, mit mond Dávid, milyen kifejezést használ? *„Rejtsd el orcádat az én vétkeimtől, és töröld el minden álnokságomat. Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem”*. Milyen kifejezést használ a szív megváltoztatására Dávid? A teremtés szót, amiről tudjuk jól, hogy csakis Istennek áll hatalmában. Szívünket tehát csak Isten újíthatja meg, tisztíthatja meg a Benne való hit és szeretet által.

Mindezek tisztázása után térjünk arra rá, hogy mit is jelent a szív tisztasága. Egyrészt a szív szennyének eltávolítását, lemosását, ami a bűneinkre adott bocsánatot jelenti. János apostol ezt mondja az 1János 1,7-ben: *„Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől”*. Az előbb hallottuk, hogy Dávid is ezt kérte az 51. zsoltárban: *„Rejtsd el orcádat az én vétkeimtől, és töröld el minden álnokságomat. Tiszta szívet teremts bennem...”* Tehát ezt érti ez alatt: a bűntől való megtisztulást. Másrészt Krisztus tökéletes engedelmességének, igazságának nekünk ajándékozását jelenti a tiszta szív. De mit is jelent ez? Azt, amit hitvallásunk, a Heidelbergi káté a 60. feleletben oly csodálatosan összefoglal. Mit jelent az, hogy Krisztus igazsága nekünk tulajdoníttatik? *„Mintha soha semmi bűnöm nem lett volna, sőt mintha mindenben olyan engedelmes lettem volna, amilyen engedelmes volt érettem Krisztus”*. Ezt jelenti az, hogy Isten nekem tulajdonítja Krisztus igazságát. A tiszta szív tehát a bűneink megbocsátását és Krisztus igazságának nekünk tulajdonítását jelenti elsősorban. Erre nézve minden igaz hívő elmondhatja, hogy ő már tiszta, mert Isten megtisztított minket minden bűntől a golgotai kereszten. Ez egy Isten előtti állapot, amit nem veszíthetnek el a hívők. Ez alapján nevezi a Szentírás tiszta szívűeknek a hívőket több helyen is.

Ugyanakkor azzal is tisztában vagyunk, hogy ez a tisztaság, amiről itt Jézus beszél, nem egyenlő a gyakorlati büntelenséggel. Nem azt jelenti, hogy abban a szívben, amelyet tisztának nevez Isten, nincs semmi bűn. Sőt! Pont azok, akik követni akarják Jézust, a hívők látják nagyon világosan, hogy milyen sok tisztátalanság, szenny és piszok halmozódik fel egy em-

8. BOLDOGOK A TISZTA SZÍVŰEK

---

beri szívben, különösen a sajátunkéban. A valódi állapotunk ez, hogy még ebben a földi életben bűnös a szívünk, és sok szennyből kell minket még Krisztusnak megtisztítania. Mert mindkét állítás igaz, amit a Szentírás ró-lunk mond, hogy egyszerre vagyunk tiszták és tisztátalanok. Isten előtt tiszták vagyunk, mert Krisztus véghezvitte értünk a minket megtisztító áldozatát. Hit által miénk ez a tisztaság, ami Istennél vár ránk, ezért tisztának nevez bennünket Megváltónk. Gondoljunk arra, amikor Péter apostolnak azt mondja az Úr a pogányokkal kapcsolatban: „*Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak*” (Cselekedetek 10,15). Ugyanakkor a szívünk még tisztátalan, mert sok bűn rabja, és gyakran elbukunk. A tisztaság tehát nem jelent erkölcsi büntelenséget, feddhetetlenséget ebben a földi életben. Viszont már ebben az életben is tiszták lehetünk, ha szívünk beállítottságát nézzük. Ha ugyanis Isten szívünkben elvégzi, hogy Őneki akarunk élni, és az Ő akarata szerint akarunk gondolkodni, vágyakozni, cselekedni, akkor már most szentek lehetünk, tiszták, tiszta szívűek. A tiszta szív tehát a szent életre való törekvést is jelenti, amit Dávid kért is az Úrtól az 51. zsoltárban, hogy ilyenné tegyél engem, hogy megint a Te akaratod szerint akarjak élni.

Volt róla szó, hogy a tisztátalan szív a képmutatást, a hazugságot is jelenti. Tudjuk jól, hogy a hazugság a Sátántól származik, mert ő a hazugság atyja (János 8,44). Ezzel szemben a tiszta szív az igazságra törekszik, mivel Isten is igaz. Tehát mi a képmutatás ellentéte a gyakorlatban? Az őszinteség. Gyakran a köznyelv is azt nevezi tiszta szívű embernek, aki őszinte, azaz nincs hátsó szándék benne, nem érdekből barátkozik, és nem valami hátsó szándékból segít másokon. A tiszta szívű ember őszinte, azaz cselekedetei és beszéde megegyezik szíve gondolataival. Nincsen benne semmi kétszínűség, ravaszság, nem akarja önző, bűnös céljait szép külsőbe csomagolni, és eladni azt, sem becsapni másokat.

Az Ige sok helyen felhívja a figyelmünket erre a fajta őszinteségre, amelyet különösen is a szeretettel kapcsolatban hangsúlyoz, hogy a szeretetben legyünk őszinték. Az 1Timóteus 1,5-ben ezt olvassuk: „*A parancsolatnak vége pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és igaz hitből való szeretet*”, ez az őszinteséget jelenti, az őszinte szeretetet. Az 1Péter 1,22 pedig arra szólít fel minket, hogy „*lelketeket az igazság iránt való engedelmségben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek*”. Látjuk, hogy ebben az igeversben a tiszta szív az igazságra való törekvést és a képmutatás nélküliséget jelenti, azaz az őszinte szeretetet, amely a Lélek által lehet valakiben.

Látjuk tehát, hogy amikor Krisztus a tiszta szívűekről beszél, azokról szól, akiket Ő megtisztított bűneiktől, megigazított, szent életre hívott el, megváltoztatja szívüket a jó megcselekvésére, és őszinteséget, igaz szere-

tetet munkál bennük. Az ilyen emberek hit által élnek – mondja Krisztus a boldogmondásban –, és meglátják Istent.

Végül tegyük fel a kérdést, hogyan teljesedik be ez az ígéret, hogy meglátják Istent. Mit jelent ez? Mint korábban említettem, ez egyrészt a hit látását jelenti ebben a földi életben. Azoknak, akiknek szívét Isten megtisztítja, megmutatja magát. Hogyan? Például az Ő Igéjében. Ó, hányan olvassák, Testvérek, a Bibliát úgy, hogy nemhogy Isten látásáig nem jutnak el, hanem csupán kétely, kétkedés és kritika fogalmazódik meg tisztátalan szívükben! Odáig eljutnak, hogy megkérdőjelezzék, hogy Mózes írta-e a neve alatt szereplő könyveket, vagy hogy Pál apostol írta-e az ő leveleit, de Istent nem látják meg szívük tisztátalansága miatt. De a tiszta szívű ember – azt mondja a Szentírás – a Biblia minden lapján Istennel beszél, és Istent látja meg. Amikor alázattal és imádságos szívvel olvassuk a Szentírást, akkor a Biblia minden fejezetében meglátják a Szentlélek által önmagát kijelentő Istent, azoknak Isten megmutatja magát, megláttatja magát. Mert Isten az Övéinek jelenti ki magát, az Övéi előtt fedi fel magát. A hívő ember áldja és magasztalja az Urat, hogy megmutatta magát neki, akár a napi csendességben, akár egy igehirdetésben vagy egy lelki énekben, és örömét leli ebben a kijelentésben. Emlékszünk erre az örömré, Testvérek, amikor olvasunk egy ígét, és meglátjuk benne Istent? Milyen lelki öröm lesz rajtunk úrrá, mekkora ez az öröm, hogy Istent felfedezhettem ma is az Ő Igéjében!

De megláthatjuk Őt az Ő egyházában, népe között is. A tisztátalan szívű ember mit lát egy gyülekezetben? A tagok bűneit, bukásait, hibáit, tökéletlenségeit és hiányait. Minden tisztátalan neki, mivel maga is tisztátalan, és ezen a szemüvegen keresztül néz mindent. De a tiszta szívű ember a gyülekezet közösségében, a testvéri közösségben meglátja Istent, amint a hívők életében munkálkodik bűneik ellenére, vezeti őket, megfeddi és megszabadítja őket, csodálatosan megőrzi, és mindenben gondoskodik róluk. A tiszta szívű ember meglátja Istent az Ő testében, az egyházban.

Óvatosan említem meg, nehogy félreértsük, de a hívő ember meglátja Istent az Ő kezének munkájában, a teremtett világban is. A Zsidókhoz írt levél 11. fejezete beszél erről, hogy a hívő ember is hit által érti és fogadja el, hogy a világot Isten teremtette, és abban az Ő munkájának, gondviselésének nyomai számára feltárulnak. Aszály vagy éppen áldásos eső, egészség vagy betegség, jó termés vagy éppen rossz, minden Isten gondviselő kezéből jön a tiszta szívű ember számára. Mindennapi eseményekben, nem csak a természetben, Isten munkáját és Istent magát látja a hívő ember.

Több mindenben megláthatjuk tehát Istent ebben az életben, beteljesíti Krisztus ezt a boldogmondását is, de a legfontosabbra most szeretném felhívni a figyelmet. A tiszta szívű ember Istent elsősorban Krisztusban

8. BOLDOGOK A TISZTA SZÍVŰEK

---

látja meg! Hányan látták földi élete alatt megváltó Urunkat, és nem ismerték fel Őt. Az ember igazi tragédiáját a János 1,10 foglalja össze, amikor azt mondja az apostol Krisztusról, a megtestesült Igéről: „*A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg Őt*”. Ezzel szemben a tiszta szívű ember örömfelkiáltása: „*Krisztus ... mindenknek felette örökké áldandó Isten. Ámen*” (Róma 9,5). Ez az őszinte felkiáltása és öröme, hogy én Krisztusban megismerhettem az én megváltó, szerető Istenemet. A tiszta szívű ember számára Jézus nem egy galileai ács, hanem Isten maga. A boldogmondásban Krisztus megint magára irányítja a figyelmünket és azt mondja: ha te tiszta szívet kaptál, akkor meglátsz engem teljes valómban, a hit szemével Istennek magának! Micsoda felismerése volt ez a kételkedő Tamásnak, amikor meglátta a feltámadt Urat húsvét után, és azt mondta: „*én Uram és én Istenem!*” Akkor ott Tamás szemei megnyíltak. Boldogok vagyunk, ha nekünk is ez az őszinte hitvallás van a szívünkben!

Végül pedig, de nem utoljára Isten meglátása fizikai látást is jelent, amire ígéretünk van az örökkévalóságban. Mert egykor szemtől szembe állhatunk Megváltónkkal, és nézhetjük az Ő fénylő arcát, ahogyan arra a Jelenések 22,3-4 ígéretet tesz, az újjáteremtett világról mondja az apostol: „*És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Báránynak királyiszéke benne lesz; és Ő szolgálja szolgáinak néki; És látják az Ő orcáját*”. Hisszük, Testvérek, ennek örömét? Hisszük, hogy annak a reményisége adatott nekünk, hogy Krisztust láthatjuk szemtől szembe, de már most is, ebben az életben, az említett módokon? Igazi boldogság Isten arcát látni? Érezzük ennek kiváltságát, hogy Isten elé állhatunk mi, bűnös, gyarló emberek úgy, hogy nem veszünk el, hanem megmaradhatunk, és szemlélhetjük Isten csodálatos fenségét? És ez a legnagyobb boldogság, Testvérek, Isten látása, mert a Vele való szeretetteljes, örökkévaló, boldog kapcsolatot jelenti számunkra. Vágyakozunk mi is Isten látására és szívünk tisztasága után? Mert ez a boldogmondás ezt a kérdést is felteszi nekünk. Hiszed, hogy Krisztus megtisztította a szívedet, hogy tiéd az Ő tisztasága? És jelenleg bűneiddel való harcaidban reményled az Ő megtisztító munkáját, amit Lelke által Igéjén keresztül végez benned? Isten Szentlelke valóban adja meg nekünk, hogy így legyen, és valóban Ő tisztítsa meg szívünket, és mutassa meg magát nekünk a mi boldogságunkra!

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, alázattal és bűnbánó szívvel valljuk meg Előted, hogy gyakran testiek vagyunk, és e világ dolgai jobban lekötik figyelmünket és szívünket, mint az odafelvalók, mint azok az ígéretetek, amelyeket Igédben nekünk adtál. Gyakrabban aggódunk testi betegség, fájdalom, szervi elégtelenség miatt, mint amiatt a súlyos és halálos lelki betegség mi-

att, hogy szívünk bűntől szennyezett, tisztátalan és halott. Urunk, pedig ez utóbbi sokkal fontosabb, mint az előző, mert tudjuk, az sem kicsiny, azt sem szabad lebecsülni, de mégis, Te a szívünk tisztaságát hozod elénk, és e felől kérdezel bennünket, hogy megtisztítottad-e már a mi szívünket, odaálltunk-e Eléd bűneinkkel, és naponként újból és újból odaállunk-e, hogy megbánjuk azokat, és higgyük és reméljük a Te áldozatod megtisztító voltát. Köszönjük, hogyha ilyen hitet adtál már nekünk, hogyha örömmel vallhatjuk a vakkal együtt: „*vak voltam, de most látok*”. Látunk Téged az Igében, a testvéri közösségben, a naponkénti események mögött, de leginkább Krisztusban. Köszönjük Neked ezt az ajándékot, ezt a boldogságot, ezt az örömet. Ha elveszítettük volna ezt, mert sokszor bűneink miatt ezeket elveszítjük, akkor Dáviddal együtt kérjük, hogy vétkeinkre ne tekints, szabadíts meg bűneinkből, és „*tiszta szívet teremts*” bennünk, „*és az erős lelket újítsd meg*” bennünk.

Köszönjük Neked az örömet, amire rámutatsz a boldogmondásban, hogy Te ilyenné akarsz tenni bennünket, tiszta szívűvé és Téged meglátókká. Segíts ennek örömét megélni naponként, és kiváltságát megbecsülni, nem elfecsérelni, elpazarolni, hanem kihasználni az alkalmat arra, hogy lássunk Téged. Kérünk, hogy így erősíts meg a Benned való hitben, a Benned való örömben, a bűnbocsánat kegyelmében.

Áldj meg, Urunk, mindannyiunkat, nemcsak a vírus miatt, hanem a bűn betegsége miatt is, amely nagy kárhozott hoz az emberiségre. De köszönjük, hogy a Te szabadításod nagyobb, és köszönjük, hogy a Te kegyelmed fénylik a sötétben. Kérünk, hogy minél többen hadd lássák meg ezt a kegyelmet napjainkban, és ne csak odáig jussanak el, hogy veszélyben az életünk, meghalhatunk, hanem hogy a halál után Eléd kerülünk, és még ebben a földi életben van lehetőség a meggyógyulásra, a megtisztulásra Krisztusban.

Könyörgünk, Istenünk, hogy adj szabadítást a vírustól az egész világnak, magyar népünknek. Minden vírus által okozott fájdalmat, veszteséget, változást segíts hittel és türelemmel, Benned való bizalommal elfogadni, megélni, és várni a Te kegyelmedet, akármikor jöjjön el, segíts, hogy ne szabjunk Neked időt, hanem a Te bölcsességedre bízunk mindent. Könyörgünk azokért, akik küzdenek értünk, orvosokért, ápolókért, azokért, akik különösen veszélyeztettek, pedagógusokért és másokért, Te áldd meg az ő szolgálatukat, másokért végzett munkájukat. De áldd meg a lelki bátorítókat is, azokat a hívőket, akik a testvéreket akár telefonon, akár levélben, vagy más formában keresik, hogy Hozzád, az egyetlen Orvoshoz küldjék őket, és Nálad gyógyulást találjanak.

Könyörgünk gyászolóinkért, Te legyél az ő vigasztalójuk, mert Te magad vagy „*a feltámadás és az élet*”, és a „*minden vigasztalás Istene*”.

8. BOLDOGOK A TISZTA SZÍVŰEK

Könyörgünk gyermekeinkért, akik otthonaikban tanulnak, de azokért is, akik még iskolába, óvodába járnak, őrizd őket továbbra is kegyelmesen, és vezesd őket a Te utaidon.

És kérünk, maradj velünk kegyelmeddel, ahogy megígérted, minden napon addig, amíg vissza nem jössz az ég felhőin át, amikor az a remény-ségünk és örömünk teljesedik be, hogy szemtől szembe megláthatunk Téged. De hogyha ezt nem érhetjük meg, és magad mellé veszel minket, addig is őrizz meg a Benned való hitben. Kérünk, hadd dicsőítsünk Téged, hisz annak nem szabhat semmi sem gátat, és hadd lehessen életünk odaszánt minden egyes nap, hogy akármit cselekedjünk, akár otthonainkba zárva, akár munkahelyünkön dolgozva, vagy akárhol legyünk is, mindig a Te gyermekeidként magasztaljuk a Te szent nevedet.

Ebben őrizz és tarts meg minket kegyelmesen. Fiadért, Krisztusért kérünk, hallgass meg!

Ámen.

198. ének

1. Ti keresztyének, dicsérjétek Istent,
Kik Úr Jézusnak e földön szolgáltok
És mindenkoron a szent helyen vagytok:
Dicsérjétek Istent!

2. Imádkozzatok az Atya Istennek,
Jézus nevében hozzá siessetek,
És tiszta szívet hozzá emeljétek:
Dicsérjétek Istent!

3. Áldjon meg minket az Atya Úr Isten,
Megigazítson a Fiú Úr Isten,
És megszenteljen a Szentlélek Isten
Mindenkoron! Ámen.